Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

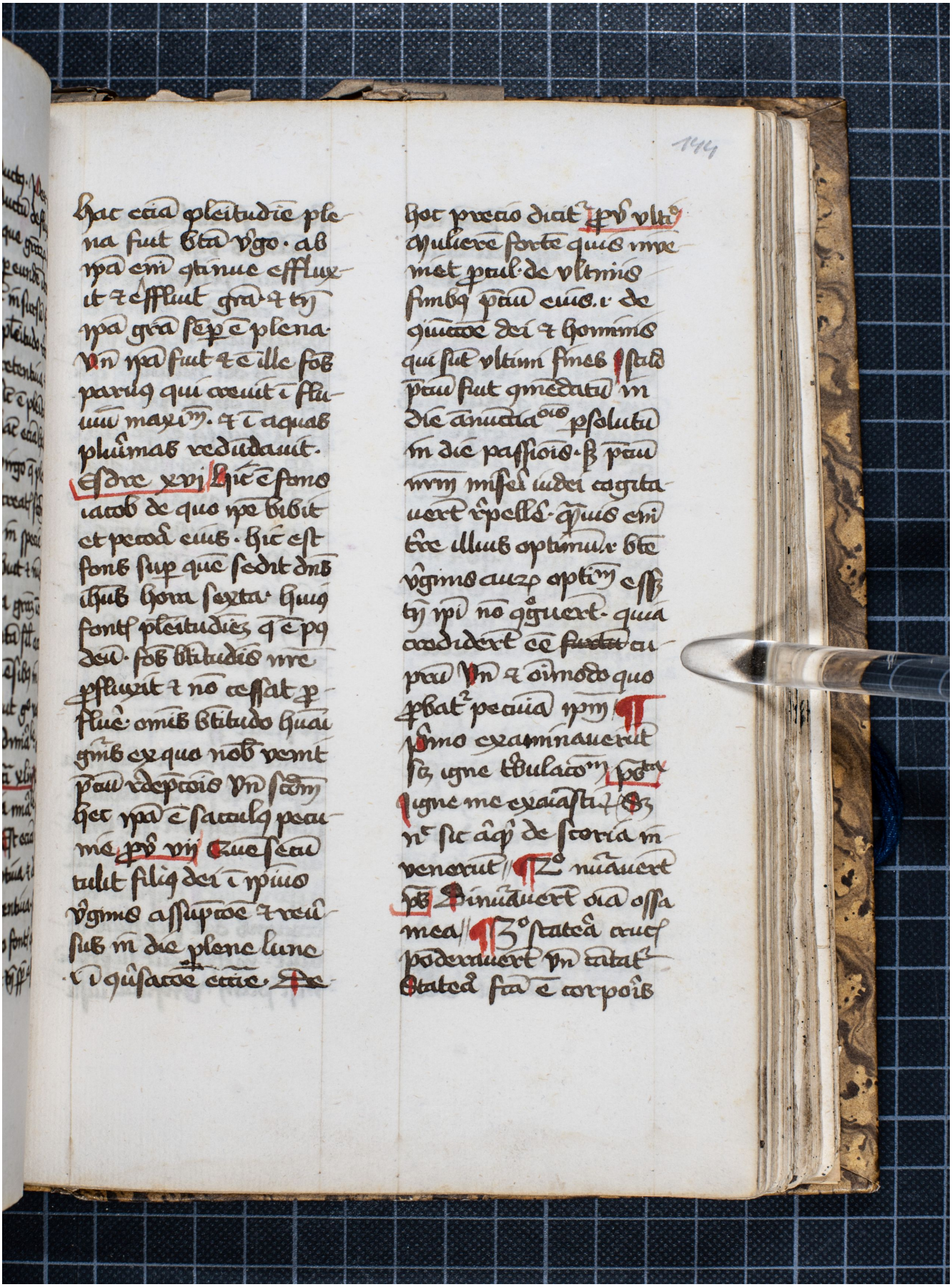

144

hac eccia pleitudie ple
na fuit bta vgo. ab
ipa enim gtinue efflux
it et effluit gra et tri
ipa gra sep e plena.
Vn ipa fuit et ille fos
pariq qui ceciit i flu
uiu maxim. et i aquas
plurimas reduxerunt.
Esdre xvj Hic e fons
iacob de quo ipe bibit
et pecod eius. hic est
fons sup que sedit dns
ihus hora sexta. hui
fontis pleitudies q e pq
deu. fos bitudis mre
effluxit et no cessat p
fluere omis bitudo huai
gnis ex quo nos venit
pau redeptois Vn sdm
hec ipa e sacrulq pcau
me. ps vij Tue secu
tulit filiq dei i ipius
vgnis assumpce et reu
sus in die plene lune
i i qusatce eius. Ite

hor precio dicit ps vlti
exulcere forte quis mre
met paul. de vltimis
finibq pau eius. i de
gnitate dei et hominis
qui fuit vltim fines. Sed
pau fuit gmedatu in
die annucia ois psolutu
in die passois. ß pau
rum misei iudei cogita
uerit ispelle. quis emi
tere illius optimus. bte
vgnis auxp optim esse
tri ipi no gguerit. quia
cecidit ce fructu au
pau. Vn et oimodo quo
phat pecuia ipm
primo examinauerit
sic igne tribulaciom. ps
igne me examinasti et
ns sic acq de storia in
venerit. 1o nudauerit
ps. Denudauerit ossa
mea. 3o stateca cruc
poderauerit. Vn tota
stateca fuit e corpois